

Lust, Liberty & Teleportation

Tekst: Michiel Hogenboom, 2012

*I'll feed you fruit that don't exist
I'll leave graffiti
Where you've never been kissed
I'll do your laundry
Massage your soul
I'll turn you over
To the highway patrol*

(Beck, Nicotine & Gravy)

Een neergeworpen meterslange golvende regenboog midden in de tentoonstellingsruimte, als een parachute op de grond waar de lucht onderuit wegloopt. Oogverblindend felle kleuren - van fuchsia roze tot diep violet en zelfs diep zinderend zwart. Het is het *centerpiece* van de tentoonstelling *SEEK MERRY HELL* bij MU *artspace* in Eindhoven (2012). Het werk doet door de maatvoering en intense kleuren onwerkelijk mooi aan. En kwetsbaar tegelijk.

Een gevallen regenboog, het is een vintage Erwin Thomasse beeld. Een vrije gedachtesprong leidend tot een consequent en zorgvuldig uitgevoerd werk met allerlei betekenislagen. Dat bovendien verwijst naar tal van andere werken uit het dartele oeuvre van Thomasse.

Thomasse is een speelse debunker – van spirituele kwakzalverij, dwingende (rijkdom belovende) kettingbrieven tot *ego branding*. Hij prikt het allemaal door met zijn grafische en samengestelde beelden en gaat er heerlijk plagerig mee aan de haal. Het is smullen van zijn wodka spuitende Boeddha fonteintje. Maar ook zijn monument voor de reizigers die gestrand waren gedurende de uitbarsting van de *Eyjafjallajökull* vulkaan mag er zijn; een wat oenig ogend 15 cm hoog rozerood geurende kaars.

In 2010 soleerde de kunstenaar bij *Onomatopée* in Eindhoven: *38 under par and 11 holes in one*. De titel verwijst naar het geclaimde resultaat van de eerste golfsessie van de in Noord-Korea neergedaalde halfgod Kim Jong-Il. Bepaald geen gekke score. Het is ook de titel van een grote wandinstallatie van satellietschotels en neonlampen. Het boegbeeld van de tentoonstelling vormde het portret van de grote leider, een door Thomasse opgeblazen lage-resolutiefoto gecombineerd met een vlammend pseudospiritualistische aurafoto.

Een raadselachtig *instant icon* wat mij betreft. Het is een loeigrote print met geweldig felle kleuren die door het print procédé minimaal 75 tot 200 jaar lichtecht zou moeten blijven. Een mooie beeldecho van de op hol geslagen Noord-Koreaanse propagandaposters in zuurstokkleuren. Thomasse toonde later andere auraportretten van onder andere Ayatollah Khomeini, Charles Manson, Sathya Sai Baba en Bhagwan Sri Rajneesh. "Cultleaders, sjamanen, oplichters en ongure types", aldus de kunstenaar. Menig collega zou alleen al op deze indringende portretten een paar jaar kunnen voortborduren. Thomasse is daar te veelzijdig en misschien ook wel te ongedurig voor.

Media-iconen twisten, *bashen*, omkeren en binnenstebuiten halen dat is een belangrijk deel van de *core business* van Thomasse. Neem zijn handgestikte *RARA*

regenboogvlag met twee omgedraaide en gespiegelde VVD logo's, een sterk voorbeeld van zijn speelse en lenige geest en grafisch oog. Als kijker zie je nooit meer het hetzelfde liberale beeldmerk. En neem bijvoorbeeld zijn *Compromised Yin Yang*, het zwart-wit contrast van de twee overbekende druppelvormen is hier in elkaar leeggelopen en verworpen tot een grijze potpourri. Heerlijk toch, zo'n terzijde? Enfin dat is de enige makke van het schrijven over het werk van Erwin Thomasse, het is zo aanstekelijk dat je voorbeelden wilt *blijven* aanhalen.

Nog even terug naar 'de gevallen regenboog'. Ik citeer het persbericht van de show *SEEK MERRY HELL* bij MU *artspace*: "December 2012, de Maya kalender loopt op zijn einde, de beurzen storten in, crisis is het sleutelwoord en natuurrampen volgen elkaar op. Complottheoretici treffen massaal voorbereidingen op de naderende Apocalyps.

Volgens sommigen waren de aanslagen van 11 september 2001 de voorbode van het grote onheil. Na die aanslagen op het World Trade Center in New York City en het Pentagon in Washington vroeg de Amerikaanse overheid een aantal regisseurs en scenarioschrijvers om mee te denken over mogelijke doelwitten en manieren waarop terroristen in de toekomst aanslagen zouden kunnen plegen."

Voor *SEEK MERRY HELL* fungeerde Erwin Thomasse als co-curator en nodigde een zevental vrijdenkende kunstenaars en ontwerpers voor een interpretatie en kijk op het 'mogelijke vergaan van de wereld' aan het einde van dit jaar. Hoe zal het in zijn werk gaan? En vooral: hoe zal het eruit zien? Een heerlijk uitgangspunt voor een tentoonstelling zo'n *think tank* voor de Apocalyps. Thomasse zelf richtte in de show "een monument op voor de wereld zoals we die nu kennen". Heel goed, hoog inzetten.

Het werk *Lust, Liberty & Teleportation* bestaat uit twee delen: de efemere regenboog, "een beetje zoals een gevallen engel" en een granieten gedenksteen die geïnspireerd is op een afbeelding die op het internet circuleert. Thomasse: "De afbeelding komt vaak voor op sites van mensen die een bepaalde behoefte hebben aan een hogere macht of hun inspiratie zoeken in het esoterische. De steen heeft oorspronkelijk de titel '*the first four words you see describe you*' en pretendeert precies dat te doen; het is als het ware een woordzoeker met een karakter beschrijvende gave. Ik heb het originele beeld aangepast en verrijkt met een aantal extra woorden en uitdrukkingen."

Mooi om zo lichtvoetig en komisch met dit onderwerp aan de haal te gaan. Sta je daar aan het einde der tijden bij een omlaag getuimelde regenboog in de opgeruimde smoel van zo'n dwaze *smiley* te kijken. Een *smiley* die jou nota bene laat zien wie je 'echt' bent. Het is knap dat alle pathos en illustratie hier ontbreekt. En dat het raadsel compleet is.

Het valt op hoe ongedwongen en droog de kunstenaar over zijn werk vertelt. En heel typerend dat hij vaak verwijst naar zijn digitale vondsten, de online wereld is een schatkamer voor hem. De online wereld is overigens ook een plek waar Thomasse zeer gewaardeerd wordt. Google levert heel wat blog-treffers op met enthousiaste berichten over zijn werk.

Hier een voorbeeld van de kunstenaar aan het woord op het tamelijk coole blog *MonoBrow* in 2009.

hij vertelt op zijn aanstekelijke springerige manier over een nieuw werk: *Lighthearted Pleasure* - een serie schilderijen en een boekwerkje die samen een ode vormen aan zijn in 2008 aan Alzheimer overleden moeder:

“Waarom heb je zo lang gewacht met het maken hiervan?

Het heeft min of meer toevallig vorm gekregen. Ik was bezig met een serie schilderijen die ik de titel *Critters* wilde geven over een groep rare, in Photoshop aangepaste beestjes. De eerste in die serie was toevallig ET en de tweede een oerlelijke Furby.

Aha

Ondertussen had ik bedacht dat het mooi zou zijn als er zwarte M&M's zouden bestaan. Dat heb ik opgezocht op Google en daar liep ik tegen een blog aan waar ze naast een verhaal over zwarte M&M's (die dus al bleken te bestaan), ook een lijst hadden met de symptomen van de ziekte van Alzheimer.

Right

De link naar de ET die ik geschilderd had was daarna snel gelegd, omdat die op een speelse, naïeve manier al wat kenmerken vertoonde van de patiënten die ik in het verzorgingshuis -waar mijn moeder opgenomen was- ben tegengekomen, en dat heb ik verder uitgediept.

Mooi

Ik heb overigens eerder al ander werk aan mijn moeder opgedragen: een boekje getiteld *Representing Inevitably Everything True*, en een onderdeel van een expositie waarvoor ik portrettekenaars op Marktplaats gevraagd heb een portret van haar te tekenen.

Mis je je moeder nog heel erg?

Ja natuurlijk, zeker nu ik zelf vader word, dat had ik heel graag met haar willen delen.

E.T. was de eerste biosfilm die ik zag. Ik ging met een vriendinnetje en mijn vader en moest huilen. Jij?

Om eerlijk te zijn, ik heb de film nog nooit gezien en ben ook niet van plan om hem ooit te gaan kijken. Het zijn mijn initialen, vandaar.”

Vandaar? Vandaar. Soms doen zijn uitspraken en uiteenlopende werken nog het meest denken aan de artiest Beck in zijn beste jaren. Ongerijmd, associatief, talig, vet en precies geproduceerd. Een sleutelwerk is moeilijk aan te wijzen bij Thomasse. Is het misschien de *Bundle of Joy* - een 'stok' annex tijdlijn met 10.000 stukjes aan elkaar gelijmde confetti stukjes? Of is het zijn lucide afscheid van een sluitende tentoonstellingsruimte. Thomasse wilde op de een of andere manier de geschiedenis van een Eindhovense galerie blootleggen als eerbetoon aan alle kunstenaars die er in de loop van de jaren werk hadden laten zien. Bovendien stond er op een van de wanden ooit een wandschildering van zijn eigen hand. Hij was benieuwd of hij daar nog iets van bloot kon leggen.

Thomasse maakte als archeologische *round-up* een werk dat 1 avond bestond bij de definitieve finissage. Hij maakte een grote geschilderde cirkel op de muur en bewerkte deze met een bandschuurmachine. Daarna schilderde hij een iets kleinere cirkel op de muur die vervolgens ook weer geschuurd werd, maar nu 'dieper'. Dit herhaalde hij totdat hij uiteindelijk op het hout belandde waar het allemaal mee begon. Het resultaat was een super esthetisch beeld; een soort chronologische schietschijf met in het midden de kaal gemaakte vroegste wand. Helder in zijn eenvoud in idee en uitvoering. En - als je er gevoelig voor bent - duizelingwekkend in z'n strekking.